

SỞ GIÁO DỤC VÀ ĐÀO TẠO
THÀNH PHỐ HỒ CHÍ MINH
TRUNG TÂM GDTX TIẾNG HOA

CHUYÊN ĐỀ
“HỌC TẬP VÀ LÀM THEO TƯ TƯỞNG
ĐẠO ĐỨC PHONG CÁCH HỒ CHÍ MINH”

Tuần 2 Tháng 5 Năm 2023

“BÁC KHÔNG THĂM NHỮNG NGƯỜI
NHU’ MẸ CON THÍM THÌ CÒN THĂM AI”

Thấy người lạ, mấy em quay ra nhìn tôi. Em lớn với cặp mắt như dò hỏi nhưng vẫn lễ phép:

- Cháu chào Bác ạ!
- Mẹ cháu đâu?

Tôi vội hỏi:

- Bác ạ, Bác hỏi gì cháu ạ?

Chị Chín từ trong bếp đi ra, vai quây đôi thùng, có lẽ chị đi gánh nước sớm để sớm mai khỏi bị đông.

Chị vừa trả lời vừa nhìn tôi ngạc nhiên, tôi vội bảo:

- Chị ạ, chị ở nhà...

Chị Chín có vẻ lo lắng, quay lại nhìn lũ trẻ. Hình như chị lo lũ trẻ nghịch dại nên cán bộ tới chẳng? Tôi vội bảo thêm:

- Chị ở nhà, có khách đến thăm Tết đấy!

Vừa lúc, Bác đã bước vào. Chị Chín sững sốt nhìn Bác. Chiếc đòn gánh bỗng rơi khỏi vai chị. Chiếc thúng sắt rơi xuống đất kêu loảng xoảng. Tôi vội xếp lại hộ chị. Mấy cháu nhỏ kêu lên: “Bác, Bác Hồ” rồi chạy quanh Bác.

Lúc này chị Chín mới như chợt tỉnh, chị chạy tới ôm chàng lấy Bác và bỗng nhiên khóc nức nở. Đôi vai gầy sau làn áo nâu bạc rung lên từng đợt. Bác đứng lặng, hai tay Người nhẹ vuốt lên mái tóc chị. Chờ cho chị bớt xúc động. Người an ủi:

- Năm mới sắp đến, Bác đến thăm thím, sao thím lại khóc?

Tuy cố nén, nhưng chị Chín vẫn không ngừng thổn thức, chị nói:

- Có bao giờ...có bao giờ Chủ tịch nước lại tới thăm nhà chúng con... mà

bây giờ mẹ con chúng con lại được thấy Bác ở nhà. Con cảm động quá! Mừng quá...thành ra con khóc...

Bác nhìn chị Chín rồi nhìn các cháu một cách trìu mến và bảo:

- Bác không tới thăm những người như mẹ con thím thì còn thăm ai?

Người xoa đầu các cháu và cho các cháu kẹo, rồi hỏi chị Chín:

- Thím hiện nay làm gì?
- Dạ, cháu làm phu khuân ở Văn Điển ạ!
- Như vậy là công nhân chứ! Sao gọi là phu?
- Vâng ạ, cháu trót quen miệng như trước kia.
- Thím vẫn chưa có công việc ổn định ă?
- Dạ, cháu đã ngoài ba mươi tuổi, lại kém văn hóa nên tìm việc có nghề

nghề cũng khó.

Bác quay nhìn đồng chí Phó Bí thư Thành ủy và đồng chí chủ tịch Ủy ban Hành chính Thành phố Hà Nội. Bác lại nói:

- Mẹ con thím có bị đói không?
- Thưa Bác, hồi Tây còn ở đây thì dầu có cả bố cháu cũng vẫn đói ạ! Bây giờ bố cháu mất rồi, đói thì không ngại, rét cũng không lo, việc chi tiêu thì còn chật chiu lắm ạ!

Nói tới đây thì chị lại rơm rớm nước mắt. Bác chỉ vào cháu lớn nhất và hỏi:

- Cháu có đi học không?
- Dạ, cháu đang học lớp bốn ạ! Cháu nó vất vả lắm! Sáng đi học, chiều về phải trông các em và đi bán kem, hoặc đi bán lạc rang để đỡ đàn cháu...Còn cháu thứ hai thì học lớp ba, cháu thứ ba học lớp hai. Dạ, khó khăn nhưng vợ

chồng cháu trước đã dốt nát, nay cũng phải cố để cho các cháu đi học.

Bác tỏ ý bằng lòng. Người ân cần dặn dò việc làm ăn và việc học tập cho các cháu. Nhân dân trong ngõ đã tới quây quần trước sân. Bác bước ra thăm hỏi và chúc Tết bà con. Mọi người cùng mẹ con chị Chín theo tiễn Bác ra xe. Khi chiếc xe từ từ lăn bánh, mấy mẹ con chị vẫy chào Bác, nhưng nét mặt chị Chín vẫn bàng hoàng như việc Bác vào thăm tết nhà chị không rõ là thật hay hư.

Trên xe về Phủ Chủ tịch, vầng trán minh mông của Người còn đượm những nét suy nghĩ. Tôi khẽ trình bày với Bác:

- Thưa Bác, năm nay Thành ủy Hà Nội đã đề ra mười vạn đồng trợ cấp cho các gia đình túng thiếu.

Bác quay lại nhìn tôi rồi bảo:

- Bác biết, nhưng muốn cho mọi người vui Tết, trước hết phải lo cho ai cũng có việc làm. Phải chú ý những người đặc biệt khó khăn.

• BÀI HỌC KINH NGHIỆM:

Bác có rất nhiều bài học quý giá và ý nghĩa nhưng trước hết là bài học “Lấy dân làm gốc”, bao nhiêu lợi ích cũng vì dân mà làm. Việc gì có lợi cho dân dù nhỏ cũng hết sức làm, việc gì có hại cho dân cũng hết sức tránh và phòng chống. Phải rèn luyện cho mình phong cách dân chủ, gần gũi, sâu sát nhân dân, lắng nghe tâm tư nguyện vọng của nhân dân để xây dựng chương trình, kế hoạch hoạt động phù hợp với thực tiễn mới được dân tin, dân yêu, dân đồng tình ủng hộ mang lại hiệu quả cao nhất.